

ת"פ 21906/07/18 - מדינת ישראל נגד אחמד סיאם, אחמד שרקאווי, מוחמד גראב, ראשד עראר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 21906-07-18 מדינת ישראל נ' סיאם ואח'

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אחמד סיאם (עציר)

2. אחמד שרקאווי (עציר)

3. מוחמד גראב (עצור בפיקוח)

4. ראשד עראר

באי-כוח המאשימה: עו"ד עמרי כהן, עו"ד מיכל בלומנטל (פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי)

בא-כוח הנאשם 1: עו"ד עבד גראושה

בא-כוח הנאשם 2: עו"ד שמעון כהן

בא-כוח הנאשם 1: עו"ד אמיר נבון

בא-כוח הנאשם 1: עו"ד מוחמד חלאילה

גזר דין

ארבעת הנאשמים הואשמו בכתב אישום אחד. עם כל אחד מארבעת הנאשמים נחתם הסדר טיעון, אשר במסגרתו תוקן בעניינו כתב האישום. כך נמצא, שבפועל - כפי שאף ציין זאת בא-כוח המאשימה בדיון האחרון - לפנינו ארבעה כתבי אישום שונים. בהתאם לכך, אף ניתנו במועדים שונים ארבע הכרעות דין שונות. כפועל יוצא מכך ולאחר שמיעת הטיעונים לעונש (ביום 28.5.2019, בעניין הנאשמים 2-4 וביום 25.6.2019 בעניין הנאשם 1), נידרש גם לארבעה גזרי דין נפרדים המובאים כאן.

א. הכרעות הדין בעניין ארבעת הנאשמים

2. כאמור, במסגרת ארבעה הסדרי טיעון נפרדים, הודה כל אחד מארבעת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו ובמועד שבו הודה, הורשע על-פיו, כלהלן:

הנאשם 1, אחמד סיאם: בהתאם להכרעת הדין מיום **28.5.2019**, הורשע הנאשם 1, יליד 1996, על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו, בעבירות הבאות: סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); ניסיון לסחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) וסעיף 25 בחוק העונשין; שתי עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ז-1973 (להלן - **פקודת הסמים**).

הנאשם 2, אחמד שרקאווי: בהתאם להכרעת הדין מיום **26.12.2018**, הורשע הנאשם 2, יליד 1994, על-פי עמוד 1

הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו, בעבירה של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) בחוק העונשין.

הנאשם 3, מוחמד גראב: בהתאם להכרעת הדין מיום **21.1.2019**, הורשע הנאשם 3, יליד 1993, על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו, בעבירות הבאות: קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א1) בחוק העונשין; נשיאת נשק והובלתו, לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין.

הנאשם 4, ראשד עראר: בהתאם להכרעת הדין מיום **9.1.2019**, הורשע הנאשם 4, יליד 1997, על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו, בעבירות הבאות: החזקת תחמושת, לפי סעיף 144(א) סיפה בחוק העונשין; נשיאת תחמושת והובלתה, לפי סעיף 144(ב) סיפה בחוק העונשין.

ב. רקע, הסדרי הטיעון והערות כלליות

3. כתב האישום המקורי הוגש ביום 9.7.2019 נגד נאשמים 2, 3 ו-4 (שסומנו בהתאמה, נאשמים 1, 2 ו-3), שעל-פיו הואשמו באישום אחד בעבירה של סחר בנשק. אחד הנאשמים (2 בכתב האישום המתוקן), הואשם בעבירה של נשיאת נשק והובלתו.

4. ביום 12.7.2019 הודיעה המאשימה על הגשת כתב אישום מתוקן (על-פי סעיף 91 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982), שכלל את הוספת הנאשם 1 ובהתאם לכך שונו מספרי שאר הנאשמים. כמו כן, לאחר התיקון החזיק כתב האישום חמישה אישומים וסדר האישומים שונה.

5. מאז תוקן כתב האישום התנהל משא ומתן ממושך בין באי-כוח הנאשמים לבין המאשימה עד אשר, כאמור בפתח הדברים, נחתמו הסדרי טיעון נפרדים עם כל אחד מהנאשמים.

כל הסדרי הטיעון כללו בין השאר, תיקון של כתב האישום, אשר תוקן באופן שונה לגבי כל אחד מהנאשמים, הסכמה בעניין הודאת כל אחד מהנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו, וכן הסכמה שלפיה בתיאור האירועים שבענינם יורשע כל אחד מהנאשמים, לא יחרגו הצדדים מעובדות כתב האישום המתוקן, לא יסתרו אותן ולא יוסיפו עליהן. כן הוסכם כי אין בהסדר הטיעון כדי למנוע הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן ובהתאם לכך, הוגשו תסקירים (בעניין הנאשם 1 הוגש ביום 19.6.2019, בעניין הנאשם 2 הוגש ביום 17.2.2019 ובעניין הנאשמים 3 ו-4 הוגש ביום 12.5.2019).

6. בעניין הנאשמים 1 ו-2 הוסכם כי הסדר הטיעון אינו כולל הסכמה בעניין העונש. בעניין הנאשמים 3 ו-4 הוסכם במסגרת הטיעון על העונש שיושת על נאשמים אלו.

7. מאחר שכאמור, הסדרי הטיעון כללו תיקונים שונים של כתב האישום בעניין כל אחד מהנאשמים, נמצא שבסופו של דבר, לפנינו ארבעה כתבי אישום שונים בעניינם של ארבעה נאשמים ובהתאם לכך, נדרשים ארבעה גזרי דין אשר אינן יכולים להישען על מסכת עובדתית אחת אחידה.

מטעם זה, להלן יובאו, בזה אחר זה, ארבעת גזרי הדין בעניין ארבעת הנאשמים.

ג. גזר הדין בעניין הנאשם 1 - אחמד סיאם

הכרעת הדין בעניין הנאשם 1

8. הנאשם 1, אחמד סיאם, יליד 1996, הודה בדיון מיום 28.5.2019 בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו והורשע בהכרעת הדין שניתנה באותו יום בעבירות הבאות: עבירה של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) בחוק העונשין; עבירה של ניסיון לסחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) וסעיף 25 בחוק העונשין; שתי עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים.

עובדות כתב האישום המתוקן בעניין הנאשם 1

9. להלן עובדות כתב האישום המתוקן בעניין הנאשם 1, כלשונו במקור:

חלק כללי

1. נ.פ. 357-17 שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כ-"סוכן" מטעם משטרת ישראל (להלן: "הסוכן"). בין הסוכן לבין הנאשם 1 ישנה היכרות מוקדמת רבת שנים.
2. במסגרת הפעלתו כסוכן, עמד הסוכן בקשר עם נאשם 1, תושב מחנה הפליטים שועפאט (להלן: "שועפאט") בירושלים, על רקע עיסוקו של נאשם 1 במכירת סמים ונשק. במסגרת קשר זה, עובר למועדים הרלוונטיים לאישום 4, ניסה נאשם 1 להשיג נשק לצורך מכירתו לסוכן אך ללא הצלחה.
3. כפי שיפורט להלן, במסגרת הקשר בין הסוכן לנאשם 1, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ביצע הנאשם 1 והסוכן עסקאות סמים כמפורט להלן, וכן ביצעו הנאשמים והסוכן עסקת נשק בה מכרו הנאשמים לסוכן אקדח מסוג bul, מודל Cherokee קליבר 9 מ"מ, מספר סידורי BC13209 (להלן: "הנשק"), בתמורה כספית. נאשם 2 תיאם בין נאשם 1 והנאשמים 3 ו-4 ואת הבאת הנשק לעסקה, קבע את מחירו של הנשק וכן את התמורה אשר תגיע לידי ולידי נאשמים 1 ו-3 עבור חלקם בעסקה, הכל כמפורט להלן.

4. כן ניסו נאשמים 1 ו-2 למכור לסוכן כלי נשק נוספים, הכל כמפורט להלן.

5. חלק כללי זה הינו חלק בלתי נפרד מכתב אישום.

אישום ראשון

1. כשבוע עובר ליום 24.1.18, במהלך שיחה בין הנאשם 1 לסוכן, אמר הנאשם 1 לסוכן כי ככל שהוא מעוניין בכך, יש ברשותו נשק למכירה והסוכן השיב כי הוא מעוניין לראות את הנשק.

2. ביום 24.1.18, שוחחו נאשם 1 והסוכן וקבעו להיפגש למחרת, לצורך בדיקת אפשרות לרכישת הנשק. במהלך השיחה ביקש הסוכן מהנאשם 1 כי יכין עבורו פלטת חשיש אותה יקנה ממנו לכשיפגשו.

3. למחרת, בהתאם לסיכום ביניהם, ולאחר ששוחחו מספר פעמים, סמוך לשעה 17:00 הגיע הסוכן לשועפאט, שם פגש בנאשם 1 סמוך לביתו. בשלב זה נכנס נאשם 1 לרכבו של הסוכן. ברכב, הציע הנאשם 1 לסוכן לנסוע יחד עמו לבעל הנשק בכדי לקדם את עסקת הנשק, אך הסוכן השיב כי הוא ממהר. בהמשך לכך, ובהמשך לתיאום מוקדם בין השניים, העביר נאשם 1 לסוכן פלטת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 91.31 גרם. בתמורה מסר הסוכן לנאשם 1 סכום של 2,700 ₪ במזומן ולאחר שספר את הכסף עזב נאשם 1 את הרכב.

4. בהמשך אותו יום, סמוך לשעה 17:25 התקשר נאשם 1 לסוכן ואמר לו כי יש בידיו נשק למכירה. בתגובה ענה הסוכן כי יגיע לשועפאט בעוד כחצי שעה.

5. לאחר נסיעה קצרה בשועפאט, עלו לרכבו של הסוכן נאשם 2 ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה. לאחר נסיעה קצרה נוספת, יצא נאשם 2 מרכבו של הסוכן ושב כעבור מספר דקות כשברשותו אקדח.

6. ברכב, דרך נאשם 2 את האקדח ומסר אותו לסוכן לצורך בחינתו. לשאלת הסוכן, אמר נאשם 2 כי רוצה 23,000 ₪ עבורו ולאחר דין ודברים בין נאשם 1, נאשם 2 והסוכן, סוכן על סכום של 22,000 ₪. עוד הוסכם כי העסקה תצא לפועל בעוד מספר ימים.

7. בהמשך לאמור, שוחח נאשם 1 עם הסוכן ובדק איתו האם אכן מעוניין לקנות את האקדח שהוצג לו, ומשהשיב בחיוב, קבעו להיפגש ביום 29.1.18 לשם השלמת העסקה.

8. ביום 29.1.18 תיאם הסוכן עם הנאשם 1 את הגעתו לשועפאט לשם ביצוע העסקה. הנאשם 1 עדכן את נאשם 2 במועד שנקבע.

9. ביום 29.1.18, סמוך לשעה 17:30 הגיע הסוכן לשועפאט שם פגש בנאשם 1 והמתין יחד עימו לנאשם 2 שהיה אמור להגיע עם האקדח. כעבור מספר דקות, נסעו הסוכן ונאשם 1 לעבר נאשם 2.

10. בהמשך לכך, נכנס נאשם 2 לרכבו של הסוכן ועדכן את הסוכן כי מי ששומר עבורו את האקדח לא עונה לשיחותיו ולפיכך יאלצו לדחות את העסקה למועד אחר.
11. מספר ימים לאחר מכן התקשר הנאשם 1 לסוכן, עדכן אותו כי יכול לבוא לרכוש את האקדח. למחרת השיחה, שוחח שוב הנאשם 1 עם הסוכן ועדכן את הסוכן כי לאחר בדיקת האקדח יש איתו בעיה וכי הוא פועל להשגת כלי נשק אחר למכירה.
12. ביום 10.2.18, ועל רקע המתואר לעיל, יצר נאשם 1 קשר עם הסוכן, מסר לו כי השיג עבורו אקדח השייך לאדם אחר, והציע שהסוכן יגיע לראות את האקדח. בהמשך לכך, בשעות הערב הגיע הסוכן לביתו של נאשם 1 בשועאפט, שם פגש בנאשם 1 אשר הציג לו אקדח, אותו כינה בשם "שירוקי", ואמר לו כי מחירו 35,000 ₪. בתגובה אמר הסוכן כי נדרשים לו מספר ימים בכדי שהאדם עבורו הוא רוכש את האקדח יארגן את הסכום המבוקש. בנוסף, הציע נאשם 1 לסוכן לרכוש שני אקדחים נוספים המכונים "בלגים" אך הסוכן השיב כי יסיימו את העסקה הנוכחית בטרם יעברו לעסקאות נוספות.
13. ביום 13.2.18 בהתאם לתכנון ביניהם, סמוך לשעה 16:00, התקשר הסוכן לנאשם 1 ובירר עמו האם ניתן לבצע את העסקה. הנאשם 1 השיב בחיוב. מיד לאחר מכן, התקשר נאשם 1 לנאשם 1 ועדכן אותו כי הסוכן מעוניין לבצע את העסקה.
14. בהמשך לאמור, שוחח הסוכן ונאשם 1 מספר פעמים בנסיון להוריד את מחיר האקדח ובהמשך לכך, פנה נאשם 1 אל נאשם 2 בנסיון להוריד את המחיר לבקשתו של הסוכן. לקראת השעה 18:00, התקשר הסוכן לנאשם 1, עדכן אותו כי יגיע אליו בעוד כשעה, והזכיר כי ברצונו לבדוק את הנשק. בהמשך לכך שוחחו השניים ותיאמו את שעת ההגעה.
15. בהמשך לאמור, יצר הסוכן קשר עם נאשם 1 ועדכן אותו כי הוא בדרכו אליו לשועאפט. מיד לאחר מכן, יצר נאשם 1 קשר עם הנאשם 2 ועדכן אותו כי הסוכן בדרכו לשועאפט. בתגובה אמר נאשם 2 לנאשם 1 כי יצור קשר עם נאשם 3 על מנת לתאם את מסירת הנשק, וזאת מאחר והנשק היה באותה עת ברשותו של נאשם 3. בהמשך לכך ניסה נאשם 1 מספר פעמים להתקשר לנאשם 3, אך לא נענה. נאשם 1 התקשר לנאשם 2 וציין כי נאשם 3 לא עונה לו, ומיד לאחר מכן ניסה נאשם 2 ליצור קשר אף הוא עם נאשם 3 אך ללא הצלחה.
16. בד בבד עם המתואר לעיל, המשך נאשם 1 לשוחח מעת לעת עם הסוכן והורה לו להגיע לכאן ביתו ולהמתין לו שם.
17. בשעה 20:20 או בסמוך לכך, לאחר נסיון נוסף, שוחח נאשם 2 עם הנאשם 3, עדכן אותו כי נאשם 1 המכונה "סוס" בדרכו אליו עם אחר, וציין כי "יש פרנסה היום". עוד הוסיף כי מדובר במי שכבר ראה את הנשק בעבר. בהמשך לכך, שוחחו נאשם 3 ונאשם 1 במטרה לתאם את ביצוע העסקה.
18. סמוך לשעה 20:30 נפגש נאשם 1 עם הסוכן, עלה לרכבו, והורה לו לנסוע לכיוון ענתא.

- במהלך הנסיעה התקשר נאשם 1 לנאשם 3, וביקש כי יכין כדורים במטרה לנסות את הנשק, ובהמשך תיאם איתו נקודת מפגש סמוך לשועפאט (להלן: "**נקודת המפגש**").
19. סמוך לשעה 20:40 הגיע הנאשם 3 לנקודת המפגש, וביקש מנאשם 1 והסוכן להמתין במקום. בעת ההמתנה התקשר נאשם 1 לנאשם 4, עדכן אותו על מיקומו ואמר לו שתוך מספר דקות יגיע אליו, ומאחר ונאשם 3 לא הביא עמו כדורים, ביקש כי נאשם 4 יביא עימו עשרה כדורים ששם אצלו בעבר.
20. כעבור כעשר דקות שב הנאשם 3 אל נאשם 1 והסוכן שהמתינו בנקודת המפגש, כברשותו אקדח bulmudל Cherokee קליבר 9 מ"מ שבכוחו להמית אדם (להלן: "**הנשק**"). הנאשם 3 העביר את הנשק לידי נאשם 1 ולאחר מספר דקות עזב את המקום, בהותירו את הנשק ברשות נאשם 1 והסוכן.
21. בהמשך לאמור נסעו הסוכן ונאשם 1 מהמקום לאזור אחר במטרה לנסות את הנשק. בדרכם אספו נאשם 1 והסוכן את נאשם 4 שהביא את עשרת הכדורים. בשלב זה הכניס נאשם 1 את הכדורים למחסנית הנשק, דרך וניסה לירות פעמיים מבעד החלון הפתוח של הרכב, אך הנשק לא ירה. בהמשך לכך, דרך נאשם 1 את הנשק בשנית וירה שלוש יריות באוויר עד ששה ונתקל במעצור. לאחר הוצאת המחסנית והחזרתה בשנית, שב הנאשם 1 וירה 6 יריות נוספות, שלאחריהן נתן הסוכן את הסכמתו לביצוע העסקה.
22. נוכח אישור הסוכן, מסר נאשם 1 את הנשק לידיו ועלה יחד עימו ועם נאשם 4 לביתו של נאשם 1 לצורך קבלת הכסף מידי הסוכן, ספירתו וסיום ביצוע העסקה.
23. בביתו של נאשם 1, מסר הסוכן לידי נאשם 1 סך של 35,000 ₪ לאחר שנאשם 1 והנאשם 4 ספרו את הכסף, סבר נאשם 1 כי קיבל סכום עודף על הסכום שנקבע והחזיר לידי הסוכן 300 ₪. בהמשך לכך, שב הסוכן לרכבו ועזב את המקום.
24. מיד לאחר מכן, שוחח נאשם 2 בטלפון עם נאשם 4 ועם נאשם 1 שעלה אף הוא על הקו והתעדכן מהם בתוצאות העסקה. במהלך השיחה עדכן נאשם 4 את נאשם 2 כי טעו בספירת הכסף ואף מסרו 300 ₪ לסוכן בשל טעותם. בסיום השיחה סיכמו הנאשמים ביניהם כיצד יתחלק התשלום שהועבר מהסוכן.
25. סמוך לשעה 23:00 התקשר נאשם 1 לסוכן ועדכן אותו כי טעה בספירה, בשלב זה השלים מכיסו את החסר וכי הם יתחשבו בעסקאות בהמשך.
26. במעשיו האמורים לעיל סחר הנאשם בנשק בלא רשות על פי דין, וכן סחר בסם מסוכן מסוג חשיש.

אישום שני

1. ביום 6.5.18 פגש הסוכן בנאשם 1. במהלך פגישתם, הציע הנאשם 1 אקדח למכירה אך הסוכן אמר שאינו מעוניין. יומיים לאחר מכן, פגש הסוכן בנאשם 1 והלה הציע לסוכן לרכוש ממנו נשק מסוג M-16 במחיר של 60 אלף ₪. הסוכן השיב כי ישקול את העניין.
2. ביום 9.5.18 שלח הנאשם 1 לסוכן תמונות של אקדח והציע לו לרכושו. הסוכן שאל למחירו ונאשם 1 השיב כי המחיר יקר במעט והציע לסוכן להיפגש. בהמשך לכך הגיע הסוכן סמוך לביתו של נאשם 1 בשועפאט שם נכנס נאשם 1 לרכבו והשניים נסעו למקום אחר בשועפאט בהתאם להנחיית נאשם 1.
3. בשלב זה ניגש אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה לרכבו של הסוכן ומסר לידי נאשם 1 אקדח. לאחר שהסוכן ונאשם 1 בדקו את האקדח בדרך של דריכתו. האחר ציין בפני הנאשם 1 והסוכן כי מדובר באקדח חדש, נקי והציג אותו לצורך מכירתו. לאחר בחינתו, החזירו הנאשם 1 והסוכן את האקדח חזרה לידי האדם שהביאו ונאשם 1 אמר לאחר כי יעמוד איתו בקשר. לאחר מכן שאל הסוכן את נאשם 1 למחיר האקדח ונאשם 1 השיב כי בשלב זה אינו יודע אך ינסה להוריד את מחירו ויעדכנו.
4. במעשיו המתוארים לעיל ניסה הנאשם 1 לסחור בנשק בלא רשות על פי דין. וכן סחר הנאשם 1 בסם מסוכן מסוג חשיש.

אישום שלישי

1. במהלך תקופה של כחודש וחצי עובר ליום 25.6.18, בשעות ובמקומות שאינם ידועים במדויק למאשימה, קשר הנאשם 1 קשר עם אוסאמה גולאני (להלם: "אוסאמה") למכירת סמים מסוכנים מסוגים שונים בהם חשיש, ניס גאי ו MDMA.
2. במהלך התקופה האמורה מסר הנאשם 1 ישירות או באמצעות הקטין ס.ס לידיו של אוסאמה 10 אצבעות חשיש, 10 טבליות סם מסוג MDMA ו10 שקיות של סם מסוג ניס גאי, מידי יום במטרה שאוסאמה ימכור אותם בסמוך לביתו של נאשם 1.
3. בהמשך לאמור, מכר אוסאמה את הסמים שנמסרו לידיו והעביר את תמורת המכירה בסך של 1,700 ₪ מידי יום לנאשם 1 או לקטין ס.ס, אשר בתמורה קיבל מהם מנת סם של סם מסוכן מסוג חשיש ו250 ₪.
4. בנוסף לאמור, במספר רב של הזדמנויות, בתקופה של למעלה מחצי שנה עובר למועד הגשת כתב האישום מכר הנאשם 1 סם מסוכן מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע במדויק למאשימה לאוסאמה לשימושו האישי.
5. במעשיו המתוארים לעיל סחר הנאשם 1 בסמים מסוכנים בתמורה ובלא שהותר לו הדבר בפקודה או בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

תסקיר שירות המבחן

10. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 הוגש ביום 19.6.2019. מתסקיר זה עולה כי הנאשם 1 כבן 22, רווק, הרביעי מבין שבעה אחים. לפני כשלוש שנים חוו הנאשם 1 ומשפחתו משבר קשה בעקבות פטירת אחד האחים בהיותו בן 13. פטירתו הייתה לאחר התמודדות עם מחלה קשה במשך כעשר שנים שבמהלכם תרם הנאשם 1 לאחיו מח עצם.

קודם למעצרו גר הנאשם 1 בבית הוריו במחנה הפליטים שועפאט בירושלים. לאחר שסיים עשר שנות לימוד עבד במספר מקומות שהאחרון היה טיפול בקשיש במשך כשנה וחצי, עד פטירת הקשיש. בתקופה זו גם גר באופן חלקי בביתו של הקשיש. לאחר מכן, חזר לגור בבית הוריו ונותר ללא תעסוקה. משפחתו נורמאטיבית, כל האחים לא נשואים ולמעט אחד, כולם גרים בבית ההורים, ששניהם עובדים.

הנאשם 1 נעדר הרשעות קודמות. לדברי קצינת המבחן, הוא מכיר באחריותו באופן חלקי, תיאר את העבירות שבהן הורשע כמעשים חריגים למהלך חייו ואף שלל שימוש בסמים. את העבירות שעבר הסביר הנאשם 1, בסביבה עבריינית, זמינות נשק וסמים, היעדר תעסוקה וניסיון להשגת רווחים קלים.

11. בהערכת הסיכון לעבריינות מול הסיכוי לשיקום, ציינה קצינת המבחן, כי נשקלה חומרת העבירות, התכונן והיוזמה העולים מהן, מתן לגיטימציה להתנהלות פלילית בתחום הנשק והסמים וזמינותם, קשרים שוליים והעובדה שהנאשם 1 פעל מתוך בית הוריו תוך הצלחה להסתיר מהם את מעשיו. לפיכך ההערכה היא כי הסיכון להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם היא בינונית. אם ינהג בעתיד באלימות, חומרת התנהגותו הצפויה אף היא בינונית. בעניין הסיכוי לשיקום, צוינו גילו הצעיר של הנאשם 1, היעדר הרשעות קודמות והערכה שמעצרו וההליך המשפטי המתנהל נגדו לראשונה ישמשו אמצעי הרתעה. עם זאת נאמר, כי לא ניתן להציע המלצה שיקומית.

טענות המאשימה בעניין העונש

12. בא-כוח המאשימה עמד בטיעונו על חומרת העבירות של סחר בנשק ועל הענישה המחמירה הקבועה בחוק לגבי עוברי עבירה זו וכן על חומרת העבירות של סחר בסמים. כן הפנה לפסיקה בעניין הערכים החברתיים המוגנים בעבירות נשק - בטחון האזרחים, שלמות גופם וכן הצורך בשמירה על שלטון החוק, תוך מיגור תופעת השימוש בנשק לא חוקי - בעניין חומרת העבירות, והצורך להחמיר בענישתו של מי שהורשע בעבירות אלו, בעיקר בשל היקף עבירות הנשק וזמינות הנשק הלוא חוקי. בנוסף לכך, עמד בקצרה על חומרתן של עבירות הסמים.

בעניין כל האמור, הפנה בא-כוח המאשימה בין השאר, אל פסקי הדין הבאים: ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (16.8.2018) (להלן - עניין בראנסי); ע"פ 13223/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013); ע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל (5.10.2011); ע"פ 6156/18 מדינת ישראל נ' שטרית (11.4.2019); ע"פ 785/15 פואקה נ' מדינת ישראל (6.12.2015); ע"פ 4154/16 דהוד נ' מדינת ישראל (19.1.2017); ת"פ (מחוזי ירושלים) 21971-07-18

13. בעניין העבירות שבהן הורשע הנאשם 1, טענות המאשימה הן כלהלן:

האישום הראשון: חלקו הראשון עוסק בעבירת סחר בנשק שלא הושלמה וחלקו השני בעבירת סחר בנשק שהושלמה. מהעובדות עולה חלקו המרכזי של הנאשם 1 בעסקה שהושלמה, בעיקר בכך שהוא היה מי שהביא להוצאתה אל הפועל. עובדה שעולה גם מכך שהעברת התמורה הייתה בביתו והוא אף ירה מהאקדח שנמכר. חומרה נוספת עולה מכך שבאישום זה הורשע גם בעבירת סחר בחשיש.

האישום השני: במסגרתו מתוארת עסקת סחר בנשק שלא הושלמה, אך לטענת המאשימה, אין בכך כדי לשמש נסיבה מקלה, מאחר שאילו העסקה הושלמה, היה הנשק בידי המשטרה. הנאשם היה יוזם העסקה, הוא הפעיל אדם נוסף שזהותו אינה ידועה ואף לא ידוע גורל הנשק, שלא מן הנמנע כי ממשיך להסתובב בשוק הנשק.

האישום השלישי: באישום זה הורשע הנאשם 1 בריבוי עבירות שעניין סחר בסמים מסוג חשיש, 'נייס גאי' ו-MDMA. המאשימה הסכימה לכך שבאופן יחסי, אין מדובר בסחר בהיקף נרחב.

14. בעניין מתחם העונש הודיעה המאשימה, כי מוסכם עליה שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שבהן הורשע הנאשם. שכן, הרשעת הנאשם 1 היא בקשר למספר עסקאות עם אותו סוכן, שנעשו בפרק זמן אחד והן בעלות מאפיינים זהים. כך גם באשר לאישום השני והאישום השלישי, שאף הם אפיינו את התקשרות הנאשם 1 עם הסוכן.

בעניין עבירות הסמים, עמדת המאשימה היא שאין מדובר בעבירות בדרגת חומרה גבוהה ולפיכך, אילו עמדו במנותק לעבירות הנשק, היה מקום להשתת עונש מאסר לתקופה שבין 12 ל-18 חודש. לנוכח עבירות הנשק ובמכלול הנסיבות, טענה המאשימה כי על מתחם העונש ההולם בעניין כל העבירות להיות בין ארבע לשבע שנות מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס.

15. באשר לעונש שייקבע בתוך מתחם העונש, טענת המאשימה היא כי יש לזקוף לזכות הנאשם 1 את ההכרה באחריותו, את החיסכון בזמן השיפוטי לנוכח הודאתו ובכלל זה החיסכון במורכבות הכרוכה בשמיעת עדותו של הסוכן וכן את העובדה שהנאשם 1 נעדר הרשעות קודמות. עם זאת לטענת המאשימה, יש לשקול לחובתו את האמור בתסקיה, שלפיו הכרת הנאשם 1 באחריותו אינה כנה וכן כי נראה שאין לגביו אופק טיפולי או שיקומי. לפיכך סבורה המאשימה, כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם 1 בחלקו הנמוך של מתחם העונש, אך לא בתחתיתו.

טענות בא-כוח הנאשם 1 בעניין העונש

16. בעניין עבירות הנשק טען בא-כוח הנאשם 1, כי הגם שהנאשם 1 הודה בעבירות של סחר בנשק ושל ניסיון בסחר בנשק, יש לראות בו כמי שהיה מתווך בעסקאות הנשק. כך לטענתו עולה מעובדות האישום הראשון והאישום השני, שלפיהן, הנאשם 1 רק קישר בין בעלי הנשק לבין הסוכן, מכך שהנשק ואף התחמושת לא היו ברשותו, הוא לא קבע את מחיר הנשק ואף רק חלק התמורה ניתן לו. בעניין עבירות הסמים טען, כי אמנם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו ברשות הנאשם 1 סמים, אך אף המאשימה הסכימה שדובר בכמויות סמים קטנות, שבאישום השלישי אפילו לא צוינו.

17. בעניין נסיבותיו של הנאשם 1 טען בא-כוחו, כי משפחת אמו מדמשק וכי מטעם זה לא ראתה את משפחתה מעל 20 שנה, על כל הקשיים הכרוכים בכך. כן עמד על כך שמשפחת הנאשם חוותה טראומה קשה עם מותו של האח, כפי שפורט בתסקיר, וכן ציין את הסביבה המורכבת במחנה הפליטים שועפאט, שבה גדל הנאשם, אשר עמדה ברקע של העבירות שבהן הורשע.

עוד עמד בא-כוח הנאשם 1 על כך שלנאשם זה אין הרשעות קודמות וזה מאסרו הראשון, הוא חסך שמיעת עדי תביעה רבים ובהם הסוכן שעדותו מורכבת. נסיבות אלו לטענתו, מצדיקות את העמדת העונש בחלקו התחתון של מתחם העונש.

בעניין רמת הענישה הפנה בא-כוח הנאשם לשורה של גזרי-דין שלפיהם הוטלו עונשים קלים על עבירות סמים מהסוג שבהן הורשע הנאשם ולכן לטענתו, בשל עבירות הסמים יש מקום להשתת עונש שלא יעלה על כשלושה עד חמישה חודשי מאסר מעבר לעונש שיוטל בשל עבירות הנשק. כן הפנה למספר גזרי דין בעניין עונשים שלטענתו, אינם מחמירים שהוטלו בשל הרשעה בעבירות נשק.

דברי הנאשם 1

18. הנאשם 1 ביקש להביע את צערו על כך שעבר את העבירות שבהן הורשע והוסיף שזו הסתבכותו הראשונה והאחרונה בפלילים. הנאשם 1 עמד על כך שהשהות בבית הסוהר קשה לו, שזה מעצרו הראשון ושהוא רוצה להשתחרר, לשוב אל משפחתו, לסייע למשפחתו ולהקים משפחה. הוא ביקש את רחמי בית המשפט והתחשבות במצבו.

קביעת מתחם העונש ההולם

w מתחם עונש הולם אחד

19. בהתאם למוסכם, יש לראות בכל העבירות שעבר הנאשם בתקופה אחת, תוך מעורבותו של סוכן אחד, משום אירוע אחד שלגביהן יש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד**.

w הערכים המוגנים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בערכים אלו

20. **עבירות נשק** - עבירות הנשק שבהן הורשע הנאשם 1, הן עבירה של סחר בנשק ועבירה של ניסיון לעסקה בנשק. העונש הקבוע לצדן של כל אחת מעבירות אלו הוא חמש-עשרה שנות מאסר (שכן, עונשו של המנסה לעבור את העבירה, זהה לעונשו של מי שעבר את העבירה המושלמת).

בפסיקה רבה שנדרשה לעבירות נשק זו עמד בית המשפט העליון על כך שהערכים החברתיים הנפגעים מעסקה בנשק בלא רשות על-פי דין לעשייתה, הם שלום הציבור וביטחונו, שמירה על שלמות גופו של אדם ורכושו וכן הצורך להגן מפני פגיעה משמעותית באדם ובציבור בשל שימוש בנשק חם בידי מי שאינו מורשה לכך. בית המשפט העליון אף חזר פעמים רבות על החומרה הרבה הגלומה בעבירות נשק בכלל ובמיוחד עבירות של סחר בנשק, על כך שעבירות אלו הפכו לנפוצות וגם מכאן חומרתן. לפיכך, לנוכח היקף תופעת הסחר בנשק, הסיכון הרב הנשקף לציבור מעבירות אלו וזמינות הנשק, נקבע פעמים רבות כי יש להחמיר בעונשם של עוברי עבירות אלו. בית המשפט אף קבע, כי יש להחמיר עם כל המעורבים בשרשרת הסחר בנשק, מאחר שכולם מוחזקים כמי שמודעים לתוצאות הקשות העלולות לנבוע מהשימוש שיעשה בנשק האחרון בשרשרת, שלידיו יגיע הנשק בסופו של דבר. כך בין השאר, נקבע לאחרונה בעניין בראנסי (כבוד השופט ד' מינץ, פסקאות 9-11). ראו במיוחד את המובא להלן (שם, פסקה 11):

"החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה (...). משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי (...). כן יודגש, הגם שעסקאות סחר בנשק מערבות מטבע הדברים גורמים שונים שחלקו של כל אחד מהם בעסקה הוא משתנה, יש חשיבות בענישה מוחשית של כל אחת ואחת מהחוליות בשרשרת הסחר. כל אחת מאותן חוליות 'מוחזקת כמי שמודעת לתוצאות האפשריות הקשות העלולות לנבוע מהשימוש שיעשה בנשק לאחר שיגיע אל 'הצרכן הסופי' בקצה השרשרת'..."

21. **עבירות סמים** - חומרתן של עבירות הסמים מוצאת את ביטויה בעונש החמור הקבוע לצדה של עבירת הסחר בסמים (עד עשרים שנות מאסר). הערכים המוגנים הנפגעים מעבירות אלו הם, שלום הציבור ובריאותו וכן רכושו של הציבור, לנוכח הנזקים הרבים הנלווים לשימוש בסמים ובכלל זה, עבירות הרכוש שעוברים המכורים לסמים כדי לממן את התמכרותם (ראו לעניין זה את דבריו של כבוד השופט מ' חשין בעניין ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769 (1997), עמ' 786 (פסקה 35)).

w מדיניות הענישה הנוהגת

22. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה הנלמדת בין השאר, מפסקי הדין שאליהם הפנו הצדדים, מעלה כי בעבירות של סחר בנשק (סעיף 144(ב) בחוק העונשין), טווח הענישה רחב ומשתנה. נראה כי הגורמים המשפיעים על רמת הענישה בעבירות נשק, הם בעיקרם סוג הנשק שנסחר, חלקו של הנאשם בעסקת הנשק והשאלה אם העסקה הושלמה.

כך עולה גם מעניין בראנסי, שבמסגרתו נדונו מספר ערעורים בעניין עונשם של אחד-עשר נאשמים שהורשעו בעבירות סחר בנשק, לאחר שמכרו נשק לסוכן משטרה. כמחצית הערעורים היו של הנאשמים וכמחציתם של המדינה. כל הערעורים נדחו, למעט אחד, שבמסגרתו הוחמר מעט עונשו של הנאשם בשל נסיבותיו החריגות של אותו מקרה. נראה אפוא, כי לאחרונה, במסגרת עניין בראנסי, אישר בית המשפט העליון אמות מידה לעניין מתחמי הענישה בעבירות של סחר בנשק. לפיכך לנוכח קביעת בית המשפט בעניין זה (שהובאה לעיל), כי בשל חומרת עבירות הנשק, יש לבכר את שיקולי ההרתעה ואת שיקולי האינטרס הציבורי על פני שיקולי הענישה האינדיבידואליים, דומה כי יש לקבוע את מתחם העונש בהתאם לקביעותיו של בית המשפט בפרשה זו.

23. בעניין סוג הנשק, הפסיקה הבחינה לעניין מתחם העונש ההולם בין מי שהורשע בקשר לעסקה בעניין אקדח או נשק מאולתר לבין מי שהורשע בקשר לעסקה לרכישת תת-מקלע או רובה סער.

במקרים שבהם דובר בעסקה לרכישת אקדח או נשק מאולתר, מתחם העונש נמוך יותר. כך למשל, בעניין בראנסי, מתחם העונש לגבי עסקה אחת של מכירת אקדח הועמד על טווח שבין 24 ל-48 חודשי מאסר (עניין בראנסי, הדיון בעניין נאשם 6, בפסקאות 55-62 וכן ראו הדיון בעניין נאשם 9, פסקאות 37-45). מתחמי ענישה דומים נקבעו לאחרונה במספר מקרים שנדונו בבית משפט זה, שבהם הורשע נאשם בעבירה של סחר באקדח או בנשק מאולתר: ת"פ (מחוזי ירושלים) 35186-03-18 מדינת ישראל נ' קסאם (24.1.2019) (כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן) - הנאשם 2 הורשע בסחר בנשק בשל עסקה שבמסגרתה נמכר אקדח חצי אוטומטי ומחסנית. נקבע שמתחם העונש בעניינו הוא בין 24 ל-48 חודשי מאסר. העונש הועמד על 24 חודשי מאסר; ת"פ (מחוזי ירושלים) 34003-04-18 מדינת ישראל נ' עג'אג' (8.10.2018) (כבוד השופטת ד' כהן-לקח) (בהמלצת בית המשפט העליון נדחה בהסכמה ערעור הנאשם - ע"פ 8284/18 מיום 16.1.2019) - הנאשם הורשע בעבירה של סחר בנשק מסוג אקדח. נקבע שמתחם העונש הוא בין 20 ל-40 חודשי מאסר והעונש שהוטל על הנאשם, צעיר כבן 25 שלחובתו הרשעה אחת, היה 22 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 50551-03-18 מדינת ישראל נ' עטיה (13.12.2018) (כבוד השופט ר' כרמל) - הנאשם הורשע בעבירה של סחר בנשק מסוג אקדח. נקבע שמתחם העונש הוא בין 15 ל-40 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר כבן 21 ללא הרשעות קודמות, הוטלו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

לעומת זאת, לגבי סחר בנשק מסוג תת-מקלע או רובה סער, נקבעו מתחמי ענישה גבוהים יותר. כך בין השאר נקבע בעניין בראנסי, ששם נקבע כי מתחם העונש לגבי נשק מסוג זה, הוא בין 24 ל-60 חודשי מאסר (ראו שם, הדיון בעניין נאשם 3, פסקאות 30-36; הדיון בעניין נאשם 19, פסקאות 46-54; הדיון בעניין נאשם 8, פסקאות 63-69). מתחם עונש דומה נקבע לאחרונה בבית משפט זה בעניין ת"פ (מחוזי ירושלים) 35608-04-18 מדינת ישראל נ' קורד (28.2.2019) (כבוד השופט ר' כרמל) - הנאשם הורשע בשתי עבריות של סחר בנשק, בקשר לשתי עסקאות. באחת נמכר אקדח מסוג סטאר 9 עם מחסנית וכדורים ובשנייה נמכר רובה סער מסוג M-16 עם מחסנית וכדורים. נקבע

שמתחם העונש הוא בין שנתיים לשש שנות מאסר. העונש שהוטל על הנאשם, שאין לחובתו הרשעות קודמות, היה 34 חודשי מאסר בפועל.

24. שיקול נוסף המשליך על קביעת מתחם העונש, נוגע לחלקו של הנאשם בעסקת הנשק. כך למשל, במספר מקרים נקבע שמתחם העונש של מי שתיווך בעסקת נשק, נמוך מזה של המוכר.

ראו למשל: ת"פ (מחוזי ירושלים) 24215-06-13 מדינת ישראל נ' דוידאר (17.2.2014) (כבוד השופט י' נועם) - על הנאשם שהורשע במכירת רובה לסוכן משטרה, הוטל עונש של 36 חודשי מאסר, לאחר שנקבע שהמתחם הוא בין 24 ל-48 חודשי מאסר. על הנאשם הנוסף, שנקבע שחלקו היה של מתווך, הושת עונש של 20 חודשי מאסר, לאחר שנקבע שהמתחם הוא בין 15 ל-25 חודשי מאסר. כן ראו: ע"פ 2422/14 עלי ח'דר נ' מדינת ישראל (21.12.2014) (כבוד השופט ס' ג'ובראן); ת"פ (מחוזי ירושלים) 11789-12-16 מדינת ישראל נ' מאזן ג'אבר (31.12.2017) (כבוד השופט ח' מאק-קלמנוביץ).

25. בדומה, אם עסקת הנשק לא הושלמה ובעטיה הורשע הנאשם בניסיון לעסקת הנשק או בקשירת קשר לעשיית עסקת הנשק, מתחם העונש הועמד על כמחצית ממתחם העונש שבדרך כלל נקבע לגבי עסקת הנשק.

ראו לעניין זה בין השאר, את פסקי הדין הבאים, שבהם נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת ניסיון לעסקת הנשק: ת"פ (מחוזי, מרכז) 39998-08-15 מדינת ישראל נ' קישק (27.10.2016) (כבוד השופטת דנה מרשק מרום) - הנאשם 1 הורשע בעבירה של סחר בנשק, שכלל רכישת שני אקדחים. נקבע לגביו מתחם עונש בין 24 ל-48 חודשי מאסר והוטל עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. לעומת זאת, על הנאשם 2, שהורשע בעבירה של ניסיון רכישת נשק, נקבע לגביו מתחם עונש בין 10 ל-24 חודשי מאסר והושת עליו עונש של 10 חודשי מאסר; ת"פ (מחוזי, ירושלים) 20778-11-12 מדינת ישראל נ' סלפית (5.5.2013) (כבוד השופט י' נועם) - הנאשם 4, שלחובתו הרשעות קודמות רבות, הורשע על-פי הודאתו בעבירה של ניסיון לעסקת הנשק. נקבע מתחם עונש בין 6 ל-24 חודשי מאסר, והוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 3317/09 פלוני נ' מדינת ישראל (24.11.2009) (כבוד השופט א' א' לוי); ת"פ (מחוזי ירושלים) 67703-11-16 מדינת ישראל נ' מוגרבי (22.11.2017) (כבוד השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) - נאשם 3 הורשע בין השאר, בסיוע לעבירה של סחר בנשק, שלגביה נקבע כי מתחם העונש יהיה מחצית מהמתחם שנקבע בעניין נאשם 2 לעבירה של סחר בנשק, שבעניינה נקבע מתחם בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה.

w שקילת הנסיבות הקשורות בעבירה

26. במסגרת שקילת הנסיבות הקשורות במעשה העבירה נשקלו עובדות כתב האישום שבהן הודה הנאשם, שלפיהן, כפי שטענה המאשימה, הנאשם 1 היה הגורם המרכזי בעבירה המתוארת באישום הראשון. הוא היה היוזם, המוציא והמביא, יוצר הקשר עם הסוכן, המתאם את המפגשים, את המחירים ואת עצם העסקה. בביתו גם שולמה התמורה והוא אף קיבל את חלקה. אפילו ניתן היה לראות בנאשם 1 כמי שהיה מעין מתווך בין בעל הנשק לבין הסוכן, לא היה בכך כדי לסייע לו, מהטעם שדובר במתווך פעיל מאד, שהיה חלק משרשרת הסחר בנשק ואף גרף רווח

מהעסקה, כך שאין מדובר במתווך סביל (פסיבי) בלבד.

זה אף היה חלקו של הנאשם 1 גם בעניין ניסיון הסחר בנשק באישום השני. אכן, יש ממש בטענת המאשימה כי העובדה שדובר בניסיון בלבד, אינה בהכרח מקלה, מהטעם שאילו הושלמה העבירה, היה הנשק בידי גורמי האכיפה. עם זאת, בסופו של דבר העסקה לא נעשתה ואף אין טענה כי הנשק היה בידי הנאשם 1. לכן העובדה שהעבירה לא הושלמה משליכה על מתחם העונש שייקבע לעניין עבירה זו.

27. בעניין עבירות הסמים ובמיוחד אלו שתוארו באישום השלישי, מקובלת עליו עמדת המדינה, כי מדובר בעבירות סחר בסמים שבנסיבות שתוארו, חומרתן אינה מהגבוהות. אף יש לתת את הדעת גם לטענת בא-כוח הנאשם 1, כי לא ידועות כמויות הסמים שמכירתם תוארה באישום השלישי.

w קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

28. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי העבירות המתוארים בכתב האישום - עבירות הסחר בנשק, הניסיון לסחר בנשק ועבירות הסמים - וכן במידת פגיעתם, כפי שעמדנו על כך לעיל, וכן תוך התחשבות במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות שבהן נעברה העבירה, שאף עליהן עמדנו, מתחם העונש ההולם הוא בין 40 חודשי מאסר בפועל ל-84 חודשי מאסר בפועל.

מתחם זה חושב בהתאם לאמור לעיל וכלהלן: מתחם עונש בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל - לעניין הסחר באקדח; בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל - לעניין ניסיון הסחר ברובה סער מסוג M-16; בין 8 חודשים ל-18 חודשי מאסר בפועל - לעניין שתי עבירות הסחר בסמים.

עם זאת, מאחר שהוסכם כי יש לקבוע מתחם עונש אחד לכל העבירות, נעשתה חפיפה חלקית בין מתחמי העונש האמורים.

גזירת העונש המתאים לנאשם 1 ושקילת נסיבות שאינן קשורות במעשה העבירה

29. בשלב גזירת העונש המתאים לנאשם 1 בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בנסיבות שבהן העבירות נעברו. בעניינו של הנאשם 1 נשקלו השיקולים הבאים: ראשית, הנאשם 1 הכיר באחריותו והודה בעובדות כתב האישום, גם אם עשה כן באופן מסויג מעט לפני קצינת המבחן. בכך חסך זמן שיפוטי יקר וכן חסך את המורכבות הכרוכה בשמיעת עדותו של הסוכן; שנית, גילו הצעיר של הנאשם 1; שלישית, אין לחובת הנאשם 1 הרשעות קודמות; רביעית, נשקלו נסיבותיו של הנאשם 1 ובכלל זה המשבר שעברו הוא ומשפחתו בעקבות פטירת אחיו הצעיר לאחר מחלה קשה וממושכת; חמישית, הנאשם 1 הביע צער כן על כך שעבר את העבירות שבהן הורשע, הכיר בטעותו, התחייב לא לשוב ולעבור עבירות וביקש שיתאפשר לו לשוב אל חיק משפחתו ולניהול אורח חיים תקין.

30. איזון כל השיקולים האמורים, לרבות עמדת המאשימה, שלפיה יש להעמיד את עונשו של הנאשם 1 ברף הנמוך של מתחם העונש, טענותיו של בא-כוח הנאשם 1 וכן הצורך להרתיע את הנאשם 1 ואת כלל הציבור מפני עבירות נשק ועבירות סמים, ומנגד גילו הצעיר של הנאשם 1, המצדיק לאפשר לו לשוב לאורח חיים תקין ולהשתקם, מוביל לכך שיש להעמיד את עונש המאסר שיושת על הנאשם 1 ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם. זאת לצד מאסר מותנה שישמש גורם מרתיע לנאשם 1 מפני האפשרות שיעבור בעתיד עבירות דומות וכן לצד קנס כספי, לנוכח הרווחים שהניב הנאשם 1 מעבירות הנשק והסמים שעבר.

גזר הדין בעניין הנאשם 1 - סיכום

31. לאחר שקילת כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם 1 נגזרים העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 42 חודש, מיום מעצרו, ביום 26.6.2018.
- ב. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא פשע או עבירה לפי סעיפים 13 ו-14 בפקודת הסמים.
- ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון או עבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי.
- ד. קנס כספי בסך 7,000 ₪, או 56 ימי מאסר תמורתו.

ד. **גזר הדין בעניין הנאשם 2 - אחמד שרקאווי**

הכרעת הדין בעניין הנאשם 2

32. הנאשם 2, אחמד שרקאווי, יליד 1994, הודה בדיון מיום 26.12.2018 בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו והורשע בהכרעת הדין שניתנה באותו יום בעבירה של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בעניין הנאשם 2

33. להלן עובדות כתב האישום המתוקן בעניין הנאשם 2, כלשונו במקור:

עמוד 15

כתב האישום המתוקן

1. נ.פ. 357-17 שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כ "סוכן" מטעם משטרת ישראל (להלן: "הסוכן"). בין הסוכן לבין הנאשם 1 ישנה היכרות מוקדמת רבת שנים.
2. כשבוע עובר ליום 24.1.18 במהלך שיחה בין הנאשם 1 לסוכן, אמר הנאשם 1 לסוכן כי ככל שהוא מעוניין בכך, יש ברשותו נשק למכירה והסוכן השיב כי הוא מעוניין לראות את הנשק.
3. ביום 24.1.18, שוחחו נאשם 1 והסוכן וקבעו להיפגש למחרת, לצורך בדיקת אפשרות לרכישת הנשק.
4. למחרת, בהתאם לסיכום ביניהם, ולאחר ששוחחו מספר פעמים, סמוך לשעה 17:00 הגיע הסוכן לשועפאט, שם פגש בנאשם 1 סמוך לביתו. בשלב זה נכנס נאשם 1 לרכבו של הסוכן. ברכב, הציע הנאשם 1 לסוכן לנסוע יחד עמו לבעל הנשק בכדי לקדם את עסקת הנשק, אך הסוכן השיב כי הוא ממהר.
5. בהמשך אותו יום, סמוך לשעה 17:25 התקשר נאשם 1 לסוכן ואמר לו כי יש בידיו נשק למכירה. בתגובה ענה הסוכן כי יגיע לשועפאט בעוד כחצי שעה.
6. לאחר כחצי שעה, הגיע הסוכן לשועפאט שם אסף את נאשם 1 שעלה לרכבו יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר").
7. לאחר נסיעה קצרה בשועפאט, עלו לרכבו של הסוכן נאשם 2 ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה. לאחר נסיעה קצרה נוספת, יצא נאשם 2 מרכבו של הסוכן ושב כעבור מספר דקות כשברשותו אקדח.
8. ברכב, דרך נאשם 2 את האקדח ומסר אותו לסוכן לצורך בחינתו. לשאלת הסוכן, אמר נאשם 2 כי רוצה ₪ 23,000 עבורו ולאחר דין ודברים בין נאשם 1, נאשם 2 והסוכן, סוכם על סכום של 22,000 ₪. עוד הוסכם כי שהעסקה תצא לפועל בעוד מספר ימים.
9. בהמשך לאמור, שוחח נאשם 1 עם הסוכן ובדק איתו האם אכן מעוניין לקנות את האקדח שהוצג לו, ומשהשיב בחיוב, קבעו להיפגש ביום 29.1.18 לשם השלמת העסקה.
10. ביום 29.1.18, תיאם הסוכן עם הנאשם 1 את הגעתו לשועפאט לשם ביצוע העסקה. הנאשם 1 עדכן את נאשם 2 במועד שנקבע.
11. ביום 29.1.18, סמוך לשעה 17:30 הגיע הסוכן לשועפאט שם פגש בנאשם 1 והמתין יחד עימו לנאשם 2 שהיה אמור להגיע עם האקדח. כעבור מספר דקות, נסעו הסוכן ונאשם 1 לעבר נאשם 2.
12. בהמשך לכך, נכנס נאשם 2 לרכבו של הסוכן ועדכן את הסוכן כי מי ששומר עבורו את האקדח

לא עונה לשיחותיו ולפיכך יאלצו לדחות את העסקה למועד אחר.

13. מספר ימים לאחר מכן התקשר הנאשם 1 לסוכן, עדכן אותו כי יכול לבוא ולרכוש את האקדח. למחרת השיחה, שוחח שוב הנאשם 1 עם הסוכן ועדכן את הסוכן כי לאחר בדיקת האקדח יש איתו בעיה וכי הוא פועל להשגת כלי נשק אחרים למכירה.
14. ביום 10.2.18, ועל רקע המתואר לעיל, יצר נאשם 1 קשר עם הסוכן, מסר לו כי השיג עבורו אקדח השייך לאדם אחר, והציע שהסוכן יגיע לראות את האקדח. בהמשך לכך, בשעות הערב הגיע הסוכן לביתו של נאשם 1 בשועפאט, שם פגש בנאשם 1 אשר הציג לו אקדח, אותו כינה בשם "שירוקי" ואמר לו כי מחירו 35,000 ₪. בתגובה אמר הסוכן כי נדרשים לו מספר ימים בכדי שהאדם עבורו הוא רוכש את האקדח יארגן את הסכום המבוקש.
15. ביום 13.2.18 בהתאם לתכנון ביניהם, סמוך לשעה 16:00, התקשר הסוכן לנאשם 1 ובירר עמו האם ניתן לבצע את העסקה. נאשם 1 השיב בחיוב. מיד לאחר מכן, התקשר נאשם 1 לנאשם 2 ועדכן אותו כי הסוכן מעוניין לבצע את העסקה.
16. בהמשך לאמור, שוחח הסוכן ונאשם 1 מספר פעמים בנסיון להוריד את מחיר האקדח ובהמשך לכך, פנה נאשם 1 אל נאשם 2 בנסיון להוריד את המחיר לבקשתו של הסוכן. לקראת השעה 18:00, התקשר הסוכן לנאשם 1, עדכן אותו כי יגיע אליו ובעוד כשעה, והזכיר כי ברצונו לבדוק את הנשק. בהמשך לכך שוחחו השניים ותיאמו את שעת ההגעה.
17. בהמשך לאמור, יצר הסוכן קשר עם נאשם 1 ועדכן אותו כי הוא בדרכו אליו לשועפאט. מיד לאחר מכן, יצר נאשם 1 קשר עם הנאשם 2 ועדכן אותו כי הסוכן בדרכו לשועפאט. בתגובה אמר נאשם 2 לנאשם 1 כי יצור קשר עם נאשם 3 על מנת לתאם את מסירת הנשק, וזאת מאחר והנשק היה באותה עת ברשותו של נאשם 3. בהמשך לכך ניסה נאשם 1 מספר פעמים להתקשר לנאשם 3, אך לא נענה. נאשם 1 התקשר לנאשם 2 וציין כי נאשם 3 לא עונה לו, ומיד לאחר מכן ניסה נאשם 2 ליצור קשר אף הוא עם נאשם 3 אך ללא הצלחה.
18. בד בבד עם המתואר לעיל, המשך נאשם 1 לשוחח מעת לעת עם הסוכן והורה לו להגיע לכוון ביתו ולהמתין לו שם.
19. בשעה 20:20 או בסמוך לכך, לאחר נסיון נוסף, שוחח נאשם 2 עם הנאשם 3, עדכן אותו כי נאשם 1 המכונה "סוס" בדרכו אליו עם אחר, וציין כי "יש פרנסה היום". עוד הוסיף כי מדובר במי שכבר ראה את הנשק בעבר. בהמשך לכך, שוחחו נאשם 3 ונאשם 1 במטרה לתאם את ביצוע העסקה.
20. סמוך לשעה 20:30 נפגש נאשם 1 עם הסוכן, עלה לרכבו, והורה לו לנסוע לכיוון ענתא. במהלך הנסיעה התקשר נאשם 1 לנאשם 3, וביקש כי יכין כדורים במטרה לנסות את הנשק, ובהמשך תיאם איתו נקודת מפגש סמוך למ.פ שועפאט (להלן: "**נקודת המפגש**").
21. סמוך לשעה 20:40 הגיע הנאשם 3 לנקודת המפגש, וביקש מנאשם 1 והסוכן להמתין במקום.

בעת ההמתנה התקשר נאשם 1 לנאשם 4, עדכן אותו על מיקומו ואמר לו שתוך מספר דקות יגיע אליו, ומאחר ונאשם 3 לא הביאו עמו כדורים, ביקש כי נאשם 4 יביא עימו עשרה כדורים ששם אצלו בעבר.

22. כעבור עשר דקות שב הנאשם 3 אל נאשם 1 והסוכן שהמתינו בנקודת המפגש, כשברשותו אקדח bullממודל Cherokee קליבר 9 מ"מ שבכוחו להמית אדם (להלן "**הנשק**"). הנאשם 3 העביר את הנשק לידי נאשם 1 ולאחר מספר דקות עזב את המקום. בהותירו את הנשק ברשות נאשם 1 והסוכן.

23. בהמשך לאמור נסעו הסוכן ונאשם 1 מהמקום לאזור אחר במטרה לנסות את הנשק. בדרכם אספו נאשם 1 והסוכן את נאשם 4 שהביא את עשרת הכדורים. בשלב זה הכניס נאשם 1 את הכדורים למחסנית הנשק, דרך וניסה לירות פעמיים מבעד לחלון הפתוח של הרכב, אך הנשק לא ירה. בהמשך לכך, דרך נאשם 1 את הנשק בשנית וירה שלוש יריות באוויר עד ששב ונתקל במעצור. לאחר הוצאת המחסנית והחזרתה בשנית, שב הנאשם 1 וירה 6 יריות נוספות, שלאחריהן נתן הסוכן את הסכמתו לביצוע העסקה.

24. נוכח אישור הסוכן, מסר נאשם 1 את הנשק לידי ועלה יחד עימו ועם נאשם 4 לביתו של נאשם 1 לצורך קבלת הכסף מידי הסוכן, ספירתו וסיום ביצוע העסקה.

25. בביתו של נאשם 1, מסר הסוכן לידי נאשם 1 סך של 35,000 ₪. לאחר שנאשם 1 והנאשם 4 ספרו את הכסף, סבר נאשם 1 כי קיבל סכום עודף על הסכום שנקבע והחזיר לידי הסוכן 300 ₪. בהמשך לכך, שב הסוכן לרכבו ועזב את המקום.

26. מיד לאחר מכן, שוחח נאשם 2 בטלפון עם נאשם 4 ונאשם 1 שעלה עף הוא על הקו והתעדכן מהם בתוצאות העסקה. במהלך השיחה עדכן נאשם 4 את נאשם 2 כי טעו בספירת הכסף ואף מסרו 300 ₪ לסוכן בשל טעותם. בסיום השיחה סיכמו הנאשמים ביניהם כיצד יתחלק התשלום שהועבר מהסוכן.

27. בסמוך לשעה 23:00 התקשר נאשם 1 לסוכן ועדכן אותו כי טעה בספירה, כי בשלב זה השלים מכיסו את החסר וכי הם יתחשבו בעסקאות בהמשך.

28. במעשיו האמורים לעיל סחר הנאשם 2 בנשק שלא רשות על פי דין.

תסקיר שירות המבחן

34. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 הוגש ביום 17.2.2019.

מתסקיר זה עולה כי הנאשם 2 כבן 24, רווק. לנאשם 2 שישה אחים ואחיות. אחותו הגדולה גרושה ואם לשני ילדים, גרה עם משפחתו. לשניים מאחיו הרשעות קודמות והם אף נשאו בעבר בעונשי מאסר.

עמוד 18

הנאשם 2 סיים עשר שנות לימוד ולאחר שנשר מהלימודים עבד בעבודות שונות מזדמנות. רוב חייו גדל במחנה הפליטים שועפאט, אך לנוכח מציאות החיים המורכבת שם והשפעתה השלילית של הסביבה על המשפחה, שקלו הוריו לעזוב את המקום ולשכור דירה בבית חנינא.

לנאשם 2 אין הרשעות קודמות, הוא הכיר באחריותו, אך נטה לטשטוש חלקו בעבירה ולתאר זאת כמעשה ילדותי שנעשה מתוך חוסר מחשבה. התרשמות שירות המבחן היא, שהנאשם 2 נוטה להטיל את האחריות על אחרים ובכללם, שותפיו לעבירה.

בעניין הערכת הסיכון לעבריינות ובעניין סיכויי השיקום, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם הוא בחור צעיר, שזו מעורבותו הראשונה בפלילים, המנסה ליצור תמונה חיובית, תוך שלילת מוקדים בעייתיים בחייו, למעט הסביבה השלילית שבה חי. לנוכח האמור נראה כי היה קושי להעריך את הסיכון. עם זאת, לנוכח מכלול העובדות שפורטו בתסקיר, צוין כי אין המלצה שיקומית, אך הומלץ לשקול את גילו הצעיר של הנאשם בעת קביעת משך תקופת המאסר.

טענות המאשימה בעניין העונש

35. בכל הנוגע לעניין חומרת העבירה שעבר הנאשם והפסיקה בעניין עבירות סחר בנשק, טענות באת-כוחה של המאשימה בעניין הנאשם 2 זהות בעיקרן לטענות שנטענו בעניין הנאשם 1 ולכן, דומה כי אין צורך לחזור על הדברים.

בעניין העבירה שבה הורשע הנאשם 2, טענה המאשימה כי יש לראות את העובדות ככאלה הנוגעות לשתי עסקאות. באירוע הראשון הנאשם 2 היה מי שהביא את האקדח לסוכן, דרך אותו, נקב במחיר וידע על האדם ששמר את האקדח. באירוע השני, מתוארת מעורבותו העמוקה של הנאשם 2 בקידום עסקת הסחר בנשק, בתכנונה ובהוצאתה אל הפועל עם נאשמים 1 ו-3 וכן בחלוקת התמורה.

36. באת-כוח המאשימה הפנתה אל אותם פסקי-דין שאליהם הפנתה המאשימה במסגרת הטענות לעונש בעניין הנאשם 1. בהתאם לכך טענה, כי על מתחם העונש להיות בין שנתיים לשש שנות מאסר.

באשר לעונש שייקבע בתוך מתחם העונש, טענת המאשימה היא כי יש לזקוף לזכות הנאשם 2 את עברו הנקי וכן את ההכרה באחריותו, אך יש לתת את הדעת לתסקיר שאינו חיובי וממנו אף עולה שהנאשם מקטין ומטשטש את אחריותו. למרות זאת הודיעה המאשימה, כי מאחר שהתחייבה לעתור לעונש שיהיה ברף התחתון של מתחם העונש, היא אינה חורגת מכך.

טענות בא-כוח הנאשם 2 בעניין העונש

37. בא-כוח הנאשם עמד על כך שהנאשם 2 הוא בחור צעיר נעדר הרשעות קודמות, אשר כפי שעולה מתסקיר

שירות המבחן, גדל בסביבה קשה ומורכבת, שבעטיה נגרר למעידה החד פעמית שהובילה לכך שעבר את העבירה שבה הורשע.

בא-כוח הנאשם הפנה אל מספר פסקי-דין שבהם לטענתו, מתחמי הענישה שנקבעו והעונשים שהוטלו היו נמוכים מאלו שלהם טענה המאשימה. לפיכך ומאחר שמדובר בעבירה אחת של סחר בנשק, יש לטענתו להעמיד את מתחם העונש בין אפס ל-18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

אקדים ואעיר, כי מהטעמים שעליהם עמדתי במסגרת הדיון בעניין עונשו של הנאשם 1, לא מצאתי לנכון לפרט את כל גזרי הדין שאליהם הפנה בא-כוח הנאשם 2, שרובם ניתנו לפני כחמש עד שש שנים, קודם למגמת החמרה הבאה לידי ביטוי בפסיקה מהשנים האחרונות.

קביעת מתחם העונש ההולם

w כללי

38. הדברים המובאים לעיל, במסגרת גזר הדין בעניין הנאשם 1, בנושא הערכים המוגנים שנפגעו מעבירות הנשק ומידת הפגיעה בערכים אלו וכן בנושא מדיניות הענישה הנוהגת, יפים גם לעניין גזר דינו של הנאשם 2.

w שקילת הנסיבות הקשורות בעבירה

39. במסגרת שקילת הנסיבות הקשורות במעשה העבירה נשקלו עובדות כתב האישום שבהן הודה הנאשם, שלפיהן מקובלת עליו טענת המאשימה, כי הנאשם 1 היה גורם משמעותי, גם אם לא המרכזי בעבירה המתוארת בכתב האישום בעניינו. הנאשם 2 היה מי שהביא את האקדח הראשון, שבסופו של דבר לא נמכר, הוא גם דרך את אותו אקדח ומסר אותו לסוכן. אף ניכר כי הוא היה בקשר עם בעל האקדח שהעביר את האקדח למכירה. בעניין האירוע השני, הקשור באקדח שבסופו של דבר נמכר, הנאשם 2 היה מעורב בתכנון העסקה וקידומה ואף בחלוקת כספי התמורה.

w קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

40. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי עבירת הסחר בנשק המתוארת בכתב האישום, במידת הפגיעה בהם, כפי שעמדנו על כך לעיל (במסגרת גזר הדין בעניינו של הנאשם 1), וכן תוך התחשבות במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות שבהן נעברה העבירה ובכלל זה העובדה שדובר בסחר באקדח (בשונה מרובה סער), מתחם העונש ההולם הוא בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם 2 ושקילת נסיבות שאינן קשורות במעשה העבירה

41. בשלב גזירת העונש המתאים לנאשם 2 בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בנסיבות שבהן העבירות נעברו. בעניינו של הנאשם 2 נשקלו השיקולים הבאים: ראשית, הנאשם 2 הכיר באחריותו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן, גם אם עשה כן באופן מסויג מעט ומניפולטיבי, כאמור בתסקיר שירות המבחן. בכך חסך זמן שיפוטי יקר וכן חסך את המורכבות הכרוכה בשמיעת עדותו של הסוכן; שנית, גילו הצעיר של הנאשם 2; שלישית, אין לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות; רביעית, נשקלו נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם 2 ובכללן הקשיים המשפחתיים שעמם עליו להתמודד, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

42. איזון כל השיקולים האמורים, לרבות עמדת המאשימה, שלפיה יש להעמיד את עונשו של הנאשם 2 בתחתית מתחם העונש, טענותיו של בא-כוח הנאשם 2 וכן הצורך להרתיע את הנאשם 2 ואת כלל הציבור מפני עבירות נשק, ומנגד, גילו הצעיר של הנאשם 2, המצדיק לאפשר לו לשוב לאורח חיים תקין ולהשתקם, מוביל לכך שיש להעמיד את עונש המאסר שיושת עליו בתחתית מתחם העונש ההולם. זאת לצד מאסר מותנה שישמש גורם מרתיע לנאשם מפני האפשרות שיעבור בעתיד עבירות דומות וכן לצד קנס כספי לנוכח הרווחים שהניב הנאשם 2 מעבירת הנשק שעבר.

גזר הדין בעניין הנאשם 2 - סיכום

43. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם 2 נגזרים העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 24 חודש, מיום מעצרו, ביום 30.6.2018.
- ב. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא פשע.
- ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון.
- ד. קנס כספי בסך 3,500 ₪, או 28 ימי מאסר תמורתו.

ה. גזר הדין בעניין הנאשם 3 - מוחמד גראב, ובעניין הנאשם 4 - ראשד עראר

הכרעת הדין בעניין הנאשם 3

44. הנאשם 3, מוחמד גראב, יליד 1993, הודה בדיון מיום 21.1.2019 בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו והורשע בהכרעת הדין שניתנה באותו יום בעבירות הבאות: קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין ובעבירה של נשיאת נשק והובלתו, לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין.

הכרעת דין בעניין הנאשם 4

45. הנאשם 4, ראשד עראר, יליד 1997, הודה בדיון מיום 9.1.2019 בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו והורשע בהכרעת הדין שניתנה באותו יום בעבירות הבאות: עבירה של החזקת תחמושת, לפי סעיף 144(א) סיפה בחוק העונשין ובעבירה של נשיאת תחמושת והובלתה, לפי סעיף 144(ב) סיפה בחוק העונשין.

הסדרי הטיעון בעניין הנאשמים 3 ו-4

46. במסגרת הסדר הטיעון בעניין הנאשם 3 הוסכם כי על הנאשם 3 יוטל עונש של שנת מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 26.6.2018 ועד יום 21.9.2018, שאז שוחרר מהמעצר למעצר באיזוק אלקטרוני. כן הוסכם, שיוטל עליו מאסר מתונה וקנס.

47. במסגרת הסדר הטיעון בעניין הנאשם 4 הוסכם כי על הנאשם 4 יוטל עונש של חודשיים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 1.7.2018 עד יום 30.8.2018. כן הוסכם שיוטל עליו מאסר מותנה וקנס.

עובדות כתבי האישום המתוקנים בהן הודו נאשמים 3 ו-4

48. עובדות כתבי האישום שבהן הודו נאשמים 3 ו-4 זהות בעיקרן לעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן בעניין הנאשם 1 ולעובדות כתב האישום המתוקן בעניין הנאשם 2, בשינויים המחויבים לעניין הנאשמים 3 ו-4.

תסקירי שירות המבחן והרשעות קודמות בעניין נאשם 3

49. תסקירי שירות המבחן בעניין הנאשמים 3 ו-4 הוגשו ביום 12.5.2019. לנוכח הסדר הטיעון הכולל עונש מוסכם, לא ראיתי צורך לפרט את תוכנם של התסקירים ואף לא מצאתי לנכון להידרש להודאות המסתייגות של מי מבין נאשמים אלו לפני קצין המבחן. זאת לנוכח הודאת הנאשמים לפניי והבהרות באי-כוח הנאשמים לאחר הגשת

התסקירים, כפי שמופיע בפרוטוקול הטיעונים לעונש.

50. לחובת הנאשם 3 הרשעה אחת משנת 2015 בעבירת גניבה שבעטייה הוטל עליו עונש מאסר מותנה.

לנאשם 4 אין הרשעות קודמות.

טענות הצדדים לעונש

51. **טענות המאשימה:** במסגרת טענות המאשימה נטען, כי העונשים המוסכמים מצויים במתחם העונש ההולם. לעניין הנאשם 4 נטען, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לשישה חודשי מאסר בפועל, בעניין הנאשם 3 לא פורט מתחם העונש ההולם. כן נטען, כי לנוכח חלקם של הנאשמים 3 ו-4, בעסקת מכירת הנשק לסוכן, כמתואר כאמור בכתבי האישום, יש לאמץ את הסדרי הטיעון.

52. **טענות בא-כוח הנאשם 3:** בא-כוח הנאשם 3 טען, כי בדרך כלל על בית המשפט לשקול אם יש לנכות מתקופת המאסר בפועל את תקופת המעצר באיזוק אלקטרוני, לפחות בחלקה. מאחר שהוסכם על תקופת עונש המאסר בפועל, ככלל יש להביא בחשבון את תקופת המעצר באיזוק אלקטרוני, לפחות לגבי חלקי העונש שלגביהם לא הייתה הסכמה (המאסר על תנאי והקנס). עוד טען, כי לעניין הקנס יש לשקול את המצב הכלכלי הקשה של המשפחה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן וכן את גילו הצעיר של הנאשם 3.

53. **טענות בא-כוח הנאשם 4:** בא-כוח הנאשם 4 טען כי במסגרת קביעת העונש יש לשקול את העובדה שבמועד העבירה היה הנאשם 4 צעיר בן פחות מ-20, ללא הרשעות קודמות. כן יש לשקול את משך התקופה שבה היה נתון במעצר ואת העובדה ששהה במעצר בית עד יום 9.1.2019, במשך כארבעה חודשים, בעיר טירה, הרחק מביתו ומסביבתו. עוד טען, כי לנוכח העובדה שתסקיר שירות המבחן אינו חיובי, לנוכח חוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם, הוא נמנע מלבקש את ביטול הרשעת הנאשם, אך אלמלא כן, היה עותר לכך.

עוד ביקש בא-כוח הנאשם 4, להתחשב בנסיבות חייו של הנאשם ובעובדה שהתייתם מאביו בגיל צעיר, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. לנוכח המצב הכלכלי של המשפחה, כפי שעולה מהתסקיר, אף ביקש להימנע מהטלת קנס כספי. בעניין רמת הענישה בעבירות שבהן הורשע הנאשם, הפנה בא-כוחו לפסיקה שלפיה הוטלו בנסיבות דומות עונשי מאסר בעבודות שירות או שירות לתועלת הציבור בלבד.

שיקולים בקביעת העונש

54. בעת קביעת עונשם של כל אחד מהנאשמים, נשקל חלקם בעבירה. הנאשם 3 נכח בחלק משלבי מכירת הנשק לסוכן ובהבאת חלק מהתחמושת. הנאשם 4 היה מעורב בהבאת 10 כדורי תחמושת ובשיחת הטלפון שהייתה

בעניין חלוקת התמורה שהסוכן שילם עבור האקדח שקנה.

כמו כן, נשקלה העובדה ששני הנאשמים הכירו באחריותם, הודו בחלקם בעבירה ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר ובין השאר, חסכו את המורכבות הכרוכה בעדותו של הסוכן. כן נשקלה העובדה שלנאשם 4 אין הרשעות קודמות ואילו לנאשם 3 הרשעה אחת בעבירה שאינה מהחמורות. בנוסף לאלו, נשקל גילם הצעיר של הנאשמים 3 ו-4, והרקע המשפחתי כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן ובכלל זה מחלת אביו של הנאשם 3 ועובדת היות הנאשם 4 יתום מאב מגיל צעיר.

לנוכח שיקולים אלו והעובדה שהעונשים שעליהם הוסכם בעניין הנאשמים 3 ו-4 מצויים בתוך מתחם העונש ההולם, מצאתי כי עונשים אלו הולמים את העבירות שבהן הורשע כל אחד מהנאשמים 3 ו-4. לפיכך מצאתי כי יש לכבד את הסדר הטיעון.

כמו כן, מאחר שחלקו בעבירות של כל אחד מהנאשמים 3 ו-4 - כל אחד לפי חלקו - קטן יחסית, העובדה שעל-פי כתבי האישום המתוקנים בעניין נאשמים אלו הם לא הפיקו רווח כספי כלשהו ממכירת הנשק וכן בשל המצב הכלכלי הקשה של משפחותיהם, לא מצאתי כי ישנה הצדקה להשית עליהם קנס כספי.

גזר הדין בעניין הנאשמים 3 ו-4

55. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על **הנאשם 3** נגזרים העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך שנה ויום אחד, בניכוי ימי המעצר מיום 26.6.2018 ועד יום 21.9.2019.
- ב. מאסר מותנה למשך שלושה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא פשע.
- ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון.

56. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על **הנאשם 4** נגזרים העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך התקופה שבה היה עצור, מיום 1.7.2018 ועד יום 30.8.2018.
- ב. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון.

ו. סיכום גזר הדין בעניין ארבעת הנאשמים

57. גזר הדין בעניין הנאשם 1 - אחמד סיאם:

- א. מאסר בפועל למשך 42 חודש, מיום מעצרו, ביום 26.6.2018.
- ב. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא פשע או עבירה לפי סעיפים 13 ו-14 בפקודת הסמים.
- ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון או עבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי.
- ד. קנס כספי בסך 7,000 ₪, או 56 ימי מאסר תמורתו.

58. גזר הדין בעניין הנאשם 2 - אחמד שרקאווי:

- א. מאסר בפועל למשך 24 חודש, מיום מעצרו, ביום 30.6.2018.
- ב. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא פשע.
- ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון.
- ד. קנס כספי בסך 3,500 ₪, או 28 ימי מאסר תמורתו.

59. גזר הדין בעניין הנאשם 3 - מוחמד גראב

- א. מאסר בפועל למשך שנה ויום אחד, בניכוי ימי המעצר מיום 26.6.2018 ועד יום 21.9.2019.
- ב. מאסר מותנה למשך שלושה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא פשע.
- ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון.

- א. מאסר בפועל למשך התקופה שבה היה עצור, מיום 1.7.2018 ועד יום 30.8.2018.
- ב. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת נשק שהיא עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, ח' בתמוז תשע"ט, 11 ביולי 2019, במעמד הנוכחים, כמפורט בפרוטוקול מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**